

În data de 8 septembrie 1984, el s-a adresat unui public numeros și entuziast în Central Hall, Westminster: mai jos vă prezint textul editat al discursului său. Editorul îi mulțumește cu recunoștință lui George Vithoulkas și Academiei de Homeopatie Clasică și Societății Homeopaților care au organizat evenimentul, pentru că au făcut posibilă prezentarea acestui articol în jurnalul nostru.

Homoeopatie, Sănătate și Umanitate

Radionic Quarterly

Decembrie 1984

HOMOEOPATIE, SĂNĂTATE ȘI UMANITATE

de Prof. George Vithoulkas

George Vithoulkas este președinte-fondator al Fundației Internaționale de Homeopatie. Cărțile sale: Știința homeopatie și Homeopatia medicina omului nou au fost citite pe scară largă în S.U.A. și în Marea Britanie.

În data de 8 septembrie 1984, el s-a adresat unui public numeros și entuziast în Central Hall, Westminster: mai jos vă prezint textul editat al discursului său. Editorul îi mulțumește cu recunoștință lui George Vithoulkas și Academiei de Homeopatie Clasică și Societății Homeopaților care au organizat evenimentul, pentru că au făcut posibilă prezentarea acestui articol în jurnalul nostru.

Este o mare plăcere pentru mine să mă adresez dvs. în această seară și, de asemenea, simt că este un moment special — un moment în dezvoltarea mișcării homeopate care este foarte important pentru întreaga lume. Nu cred că în urmă cu câțiva ani, dacă cineva ar fi fost aici pentru a vorbi despre homeopatie, ar fi adunat la fel de mulți oameni ca în această seară. Acesta este un semn că acum este timpul pentru homeopatie. În această seară am venit să vă împărtășesc câteva dintre experiențele mele referitoare la sănătatea umană în general — trebuie să spun că nu este foarte optimist! Trăim într-o perioadă în care există multă entuziasm și un mare progres tehnologic care ne promite multe — și ne dă posibilitatea de a trăi în abundență și fericire. Ei bine, îngrijorarea mea este că este îndoielnic dacă omenirea va avea sau nu, în decurs de câteva decenii, o stare de sănătate adecvată pentru a se bucura din plin de roadele progresului nostru tehnologic.

De ce spun asta? Mulți dintre voi știți că am condus o clinică în Atena unde aproximativ 30 de medici profesează cu normă întreagă și în care vedem aproximativ 2.000 de pacienți în fiecare lună. Nu vedem acești pacienți într-un mod neglijent, le luăm istoricul complet al situației lor medicale, al trecutului medical și îi urmărim de-a lungul anilor pe parcursul tratamentului. După ce am asistat toate aceste mii de cazuri și am văzut cum reacționează la diferite moduri

de tratament, am ajuns la concluzia că sănătatea umană în general este în mare pericol – este într-un mare pericol. Concluzia mea este că sănătatea rasei umane se degenerează rapid.

În urmă cu 10 ani, în timpul câtorva dintre prelegerile mele de la Școala de medicină homeopată ateniană, am sugerat, ca o consecință a convingerilor mele, că în curând organismul uman va dezvolta o susceptibilitate la agenți infecțioși virulenți nerecunoscuți anterior. În mai puțin de 10 ani, această predicție a început, din păcate, să se realizeze: boala legionarilor și o serie de alte boli infecțioase noi. Avem recent izbucnirea bolii, pe care cred că toată lumea de aici o știe, numită SIDA – o deficiență dobândită a sistemului imunitar. Toate aceste noi boli izbucnesc. Ceea ce înseamnă că corpul uman se deschide, se expune, la agenți nosologici necunoscuți înainte. Ei erau acolo, dar corpul uman avea o protecție și acum această protecție a fost dărâmată. Aceste noi sensibilități la agenți infecțioși sunt, totuși, doar vârful aisbergului. Deteriorarea sănătății colective a omenirii este mult mai răspândită decât aceasta și se reflectă cel mai dramatic în progresia necruțătoare a bolilor cronice. Aceste boli cronice afectează zeci de milioane de oameni, iar incidența crește constant, chiar și în rândul populației noastre juvenile. Boli precum artrita reumatoidă, osteoartrita, cancerul, epilepsia, bolile cardiace, afecțiunile alergice, astmul bronșic, scleroza multiplă și alte boli neuromusculare și tulburările mentale cronice grave sunt astăzi într-o creștere alarmantă. Aș anticipa că dacă s-ar face un recensământ, s-ar descoperi că aproape o treime din întreaga populație de peste 20 de ani, din țările noastre industrializate, iau un anumit tip de medicament pentru unele tulburări cronice.

Aș dori doar să vă dau foarte rapid câteva cifre – statistici care provin de la Serviciul național de sănătate din această țară. Statisticile spun că neoplasmale maligne — din 1961 până în 1973, în decurs de 12 ani — au crescut cu aproape 50%. Cincizeci la sută în 10 ani! — peste 100 de ani, ce se întâmplă? Bolile cardiace au crescut cu 54%; bolile sistemului nervos, 36%; sistemul circulator, 24%; sistemul musculo-scheletal, 36%. Vedeți? Toate aceste boli la care mă refer — sunt afecțiuni cronice grave — au explodat! Afecțiunile gastrointestinale, gastroenterita, gastrita — ceva care nu este grav — au crescut doar cu 4%. Aceasta este cifra normală, dacă sănătatea generală a corpului uman a rămas stabilă într-un fel, acel 4% sau 5%. Ar trebui să fie în sus sau în jos – dar toate cifrele sunt în sus și unele cifre sunt extrem de mari. Unde mergem? Aceste exemple sunt ilustrații ale adevărului incontestabil că starea de sănătate a societății noastre se deteriorează și este deosebit de interesant să „știm că incidența tot mai mare a bolilor cronice și apariția unor noi boli are loc în primul rând în țările industrializate din Occident care, în mod paradoxal, oferă oamenilor cel mai mare acces la tratament medical ortodox. Astfel, se poate ajunge la una sau ambele dintre cele două concluzii posibile: că starea generală de sănătate a populației umane se deteriorează, fie din cauza utilizării terapiei alopate, fie în ciuda utilizării acesteia.

Cu siguranță, trebuie să existe mulți factori care să explice creșterea bolilor cronice, printre care stresul crescut al vieții de zi cu zi în societatea industrializată, insuficiența nutrițională în dieta noastră și toxinele din mediu cu care ne-am afectat singuri. Dar rămâne totuși susținerea

mea că sănătatea noastră este compromisă în mare măsură de drogurile alocate pe scară largă, de fapt.

Ei bine, aceasta este poate o presupunere și poate nu este ușor de înțeles, așa încât în seara aceasta aș vrea să trecem împreună prin anumite concepte, sper ca în cele din urmă să vă pot arăta în mod logic că ceea ce am spus până acum este adevărat.

Pentru a înțelege ce se întâmplă, trebuie să înțelegem ce este ceea ce noi numim o ființă umană. Ce este ceea ce numim ființă umană? Este corpul fizic? Sunt doar celulele? După înțelegerea mea, se poate spune că ființa umană funcționează pe 3 niveluri diferite: pe un nivel mental, pe un nivel emoțional și pe un nivel fizic. Acum, imediat avem un alt concept al ființei umane. Poate că conceptul că ființa umană este doar bucăți de celule sau carne nu mai este foarte valabil în înțelegerea noastră.

Puteți spune: „care este nivelul mental?”. Este foarte simplu – nu este filozofie. Vă voi oferi mai întâi o definiție generică: nivelul mental este acea parte din noi care înregistrează modificări în înțelegerea sau conștiința noastră. Partea emoțională? — ceea ce înregistrează modificări ale emoțiilor. Vă voi oferi foarte repede anumite funcții ale nivelului mental. Vedeți procesul de gândire când clasificăm, criticăm, comparăm. Când calculăm, creăm sau concepem idei, când sintetizăm aceste idei, lucrăm în primul rând la nivel mental. Deci, există o parte mental-spirituală în corpul uman despre care se poate spune că funcționează la un anumit moment și ființa umană ca întreg își concentrează funcția pe acel nivel. Apoi există nivelul emoțional – ce este? Ce conține? Toate gradele de emoții de la dragoste la ură, de la bucurie la tristețe, de la calm la anxietate, de la încredere la neîncredere, de la curaj la frică etc. Vedeți, toate aceste emoții fine sunt conținute și interacționează în noi – asta se întâmplă la nivel emoțional.

Nu putem spune „nu avem emoții, avem doar celule”. Nu spunem „nu avem gândire, avem doar celule”. Prin urmare, avem părți care funcționează, care există și care sunt afectate în viața noastră – pot fi afectate și pot fi dezechilibrate. Nivelul fizic este desigur corpul fizic, dar dacă concepeți acea idee, acel model pe care l-am dat, atunci veți ști despre ce vorbesc.

Nivelul mental este cel mai important nivel al ființei umane – acea parte a omului care gândește, care se identifică, care spune „Eu sunt George” – este cea mai importantă. Când pierd asta, atunci vine nebunia; atunci nu mă cunosc pe mine, nu îi cunosc pe alții, nu pot sintetiza, nu pot clasifica, nu pot gândi — am fost redus la un alt fel de lucruri, am pierdut totul. Ei bine, compară asta cu o durere fizică din corp – ficatul meu se deteriorează, dar totuși pot fi creativ, pot să gândesc, mă pot bucura. Chiar și atunci când ficatul se prăbușește sau inima se prăbușește, nu este la fel de important ca atunci când mintea se prăbușește – iar atunci suferința este mult mai mare. Durerile psihologice sunt mult, mult mai dureroase decât durerile fizice. De ce? Pentru că sunt mai *profunde* în noi înșine. Vedeți, înțelegeți că acest nivel emoțional este mai important decât cel fizic, pentru că atunci când emoțiile sunt moarte, când emoțiile nu sunt vii, ce simțim în interior? Un sentiment de moarte, de nemișcare

completă – cum ar fi depresia, tristețea. Cu toții am trecut uneori prin stadii de depresie și știm cât de mare este suferința în acest timp. Cei mai mulți dintre noi au trecut prin durerile de a ne rupe picioarele sau de a lovi o parte – asta nu este nimic. Mi-am rupt piciorul și am luat o doză de *Bryonia* – era ora 11 noaptea - la 11:30 dormeam. Am dormit toată noaptea. Dar lasă-mă să-mi frâng inima și să văd atunci dacă pot dormi toată noaptea! Eh? „Prietenă mea m-a părăsit”, „Soția mea m-a părăsit” — Emoționalul începe să vibreze prost și există durere emoțională. Asta este mult mai important.

Deci, partea emoțională este mult mai importantă decât cea fizică. Mentalul este mai important decât emoțional. Nivelurile mentale, emoționale și fizice sunt în ordine ierarhică; mentalul este mai înalt decât cel emoțional și fizic, dar aceste trei niveluri nu sunt separate – suntem o singură ființă umană. Mentalul este partea centrală a ființei umane – este și cel mai protejat. Este foarte profund în interior. Nivelul fizic este cel periferic; protejează emoționalul și protejează mentalul. Așadar, vom vedea că atunci când bolile progresează de la periferie, de la fizic, la emoțional, la mental, bolile progresează spre o degenerare a ființei umane.

Cum interacționează aceste niveluri? Ele nu sunt separate. Toate aceste 3 niveluri sunt puse împreună și rămân împreună printr-un agent – este un fel de câmp energetic care animă aceste 3 niveluri. Noi numim asta bioenergie — există diferite nume pentru această energie, iar în homeopatie o numim „Forța Vitală”: Forța Vitală a corpului uman. Forța Vitală este un câmp de energie din interiorul nostru, care este responsabil de primirea stimulului din exterior și de aranjarea răspunsului care va avea loc. Îmi este foarte frig, așa că pentru că îmi este frig trebuie să mă protejiez. Acest lucru nu se întâmplă logic, se întâmplă la un alt nivel pe care îl numim nivelul „câmpului energetic”. Prin urmare, există o inteligență centrală care dă semnale și spune „Bine, contractați vasele” etc. Această inteligență centrală va da direcții atât de detaliate, atât de fidele, încât tot ceea ce numim corp fizic trebuie să se rearanjeze pentru a ne proteja de frig, de supraîncălzire. Este același lucru când cineva spune „Soția ta și-a rupt piciorul” – există un șoc. Acest șoc este preluat de această Forță Vitală și apar palpitațiile. De ce există palpitații? Din acest motiv: pentru că sângele trebuie să ajungă la creier, altfel ar leșina. Corpul uman, în fiecare moment, se rearanjează pentru a se proteja de mediu și de diferitele stresuri care există în mediu. Acestea pot fi virusuri, microbi, bacterii, stres psihologic și stres de mediu etc.

Nu numai că cele 3 niveluri sunt în ordine ierarhică, dar fiecare nivel, mental, emoțional și fizic, are propria sa ordine ierarhică. Asta înseamnă că există funcții ale minții umane care sunt de un ordin mai înalt decât altele. Avem memoria, o funcție a minții care este de mai puțină importanță decât capacitatea de a gândi și de a sintetiza”. Uneori ne pierdem memoria și spunem „Nu îmi amintesc foarte bine”, dar acest lucru nu este atât de important. Dar vezi o persoană care spune „Ce spui, nu înțeleg, ce?” care nu mai poate *gândi* – este într-o stare de spirit diferită de cea care spune „Am uitat, ce este acest cuvânt?” Nu acordăm atâta atenție celei de-a doua stări, dar în cazul primei spunem că se întâmplă ceva grav persoanei. Asta înseamnă că unele funcții ale minții umane sunt mai serioase, mai importante decât altele. La

fel este și cu corpul uman – faci o tăietură în piele cu un cuțit –este periferia exterioară. Este acest lucru important? Deloc. Intră într-un organ mai vital și fă aceeași tăietură – mult mai important! În laringe, important; în ficat și mai mult; în inimă, poate că este fatal. Deci, există o ierarhie, vedeți? Pielea nu are aceeași importanță ca și creierul. Astfel și în organele corpului există o ierarhie.

Ei bine, dacă vedem bolile progresând de la periferie la centru, acolo ar trebui să ne întrebăm ce i-am făcut individului respectiv ca medici. Medicina ortodoxă nu se preocupă de astfel de detalii. Te duci acolo cu genunchiul umflat, ei spun „aceasta este artrită – ia niște medicamente antiinflamatoare și inflamația va dispărea”. Deci luați aceste medicamente timp de 1-2 luni și inflamația dispărea. După 6 luni îți dai seama că ceva nu merge bine în organismul tău și în cele din urmă dezvolți o afecțiune mai gravă, o boală sistemică. Nu le conectăm pe acestea două, dar întrebarea este, există într-adevăr vreo legătură? Asta înseamnă că, luând medicamente pentru diferite afecțiuni, ducem bolile din ce în ce mai mult spre centru? Conducem bolile de la periferie spre sistemul nervos central? Conducem bolile la nivelul emoțional unde avem anxietățile și fobiile pe care le vedem astăzi? Nevroza care se întâmplă în jurul nostru? Conducem în interiorul bolii unde vedem nebunie, unde vedem tulburările mentale care predomină în acest moment în societățile noastre? Organismul uman încearcă să limiteze boala cât mai departe de centru, dar dacă bombardăm organismul cu substanțe chimice, cu tipuri greșite de tratament, atunci asta va distruge apărarea. Aceasta va ceda și perturbarea va merge din ce în ce mai profund. Distrugeți apărarea, care este — conform sistemului alopatic de înțelegere — principalul instrument al organismului uman de a se apăra, *sistemul imunitar*. Și ce avem astăzi? O deficiență dobândită a sistemului imunitar – SIDA. De ce SIDA? Acest lucru este foarte important – trebuie să înțelegeți. Statisticile spun că oamenii care fac cel mai frecvent această boală sunt homosexualii – nu *numai* homosexualii – care au fost expuși din nou și din nou la boli venerice, sifilis și gonoree și au primit tratamente repetate și lungi cu antibiotice. Poți înțelege acum ce se întâmplă?

SIDA - o deficiență *dobândită* a sistemului imunitar. Se spune frumos: „dobândit”! Nu este congenital, este *dobândit*. Dar foarte curând pot să prezic – și ei o pot scrie ... că asta va fi congenital. De ce? Pentru că oamenii își vor fi adus sistemul imunitar – apărarea – în aceea stare în care vor naște copii și copiii se vor naște deja cu acea slăbiciune congenitală. Și așa continuăm să trăim fericiți în această lume, expunându-ne din ce în ce mai mult la boli noi, la boli virulente pe care nu le cunoaștem. Vedeți, în acest moment apărarea noastră apără microorganismele care există deja aici, în seara asta – dar ele apără frumos, nu înțelegem nimic despre asta. Distrugeți apărarea și apoi ne vom da seama că chiar și microorganismele care trăiesc în mod normal în corpul uman devin agenți virulenți și agresivi pentru acel organism uman.

... Tocmai citeam un articol acum trei zile... unde, conform cercetătorilor, aceștia au aflat că până și locuitorii nevinovați ai intestinelor au devenit în ultimul timp agenți patogeni virulenți. De ce? Ceva ce am făcut sistemelor noastre, apărării noastre, pentru a le reduce la

starea în care ceea ce era inocent înainte devine violent. Dacă înțelegem cu adevărat acest punct de vedere, atunci în mod firesc trebuie să ne întrebăm „unde mergem?” Ceea ce vă spun sunt doar lucruri logice, de bun simț. Vedeți, medicina ortodoxă vede și continuă să privească corpul uman ca pe o entitate fizică, biochimică: un sistem foarte integrat de reacții biochimice și componente celulare. Din perspectiva sa, vindecarea bolii presupune doar restabilirea normalității biochimice și a integrității celulare. Încearcă să efectueze vindecarea prin administrarea de agenți chimici a căror acțiune este îndreptată spre focarul izolat al patologiei. Aș dori ca în această seară să luați aceste întrebări cu dvs. și să gândiți singuri. Întregul concept al medicinei alopate este că găsim agentul chimic care va corecta sau va ucide virusul sau bacteriile. Dar un sistem de medicină este, de asemenea, evaluat în funcție de ceea ce face în ansamblu corpului uman, organismului uman. Numai atunci putem evalua valoarea unui sistem.

Pentru a înțelege ce a făcut organismului un sistem de terapie, trebuie să înțelegem mai întâi, ce? Trebuie să înțelegem starea ideală de sănătate – ceea ce în mod ideal ar fi fost o stare de sănătate. Dacă definim asta, atunci noi, ca terapeuți, aplicăm un fel de terapie asupra individului uman și având asta ca ghid, această definiție ideală, ne întrebăm mereu „am dus acest om mai aproape de acest ideal de sănătate sau l-am îndepărtat de asta?” Prin urmare, este necesar să se definească „ce este sănătatea?”

Nu am definit sănătatea doar pentru că mi-a plăcut, ci pentru că eram foarte îngrijorat – „ce am făcut?”. De fiecare dată când dădeam un remediu aveau loc niște reacții și voiam să știu exact ce am făcut. Până la urmă am ajuns la o anumită definiție a sănătății care pare ideală și nimeni nu o poate atinge vreodată, dar este un indicator spre care ar trebui să mergă sănătatea umană în ansamblu. Dacă găsim un sistem care preia sănătatea umană din acel punct în care se află și o apropie de această definiție, atunci acesta este cel pe care ar trebui să-l aplicăm și ar trebui să-l susținem și să acceptăm pentru noi înșine. Prin raționamentele mele, o să vă dau rapid definiția sănătății concepută de mine.

Din cauza celor trei niveluri, trebuie să avem o definiție a sănătății pentru fiecare nivel. Am descoperit că un cuvânt exprimă cel mai frumos starea de sănătate – acel cuvânt este *libertate*. Libertatea de durere – pe nivel fizic. Dacă nu am nicio durere înseamnă că sunt sănătos? Nu, nu încă, pentru că poate nu voi avea nicio durere, dar s-ar putea să mă simt nenorocit, obosit. Deci, libertate de durere și având ca stare, starea de bine – înțelegeți cu toții acea stare; „Am acest sentiment de bunăstare în corpul meu fizic și sunt liber de durere” - la nivel fizic, atunci sunt sănătos.

Dar din punct de vedere emoțional, poate că se întâmplă ceva care arată lipsa de sănătate – prin urmare am aflat că un bărbat sau o femeie care este sănătos pe nivelul emoțional ar trebui să fie *liber de pasiune*. Prin pasiune mă refer doar la aceste sentimente intense care ne cuprind și ne-ar putea face sclavi. Nu mă refer la pasiunea normală pe care o am pentru munca mea, dar chiar și asta, dacă m-a făcut sclav, atunci ceva nu este în regulă pe nivelul meu emoțional pentru că trebuie să depind. De exemplu, „îmi iubesc soția” — iubește-ți soția, da, fără

obiecție, dar dacă ești atașat de ea, dacă nu poți pleca, dacă ai devenit sclav al soției tale sau al soțului tău, atunci ceva nu este sănătos. Fanaticii, au pasiune, știți: „eliberați comuniștii, eliberați lumea”, îi auziți. Dacă asta merge prea departe, știi că fanaticul va spune „Omoară-l!” – și el îl va uide. Asta e sănătate? Vorbim despre *ideal* acum. Deci, oricine este cuprins de o pasiune și pasiunea îl face sclav, nu mai poate avea libertatea de a alege – atunci nu este sănătos. Așadar, libertatea de pasiune – la fel, nu spune nimic, trebuie să fie o stare în interiorul nostru. Ce este această stare? O stare de calm *dinamic* – un calm dinamic, indiferent de ceea ce se întâmplă în exterior – omul sănătos la nivel emoțional...

Atunci, ei bine, acesta este cel mai dificil – care este definiția sănătății la nivel mental – și veți vedea cu toții de ce. Cu toții căutăm asta – persoana care este cu adevărat sănătoasă la nivel mental este cea care este *liberă de egoism* – liberă de egotism. Persoana egoistă este o persoană foarte bolnavă. De ce? pentru că este sclavul egoismului său – „Vreau asta, vreau asta, eu sunt cel mai mare...” Îl auzi și te gândești „Ei bine, este nebun!” [*râsete*] Dar iată-l, crede că este cel mai mare, cel mai important etc. Un om care atinge cu adevărat acea stare, care este cu adevărat liber de elementele sale egoiste, este un om umil, desigur, și apoi starea mentală este extrem de clară și are o mare legătură cu ceea ce numim „adevăr obiectiv”. O poți numi energie cosmică, forță cosmică, poți spune că este Dumnezeu sau orice altceva. Omul care și-a redus egoismul, elementul său egoist, i se permite să se conecteze cu Divinul și să primească idei – mintea devine foarte clară. Acum cine este cu adevărat liber pe acest nivel?

Având aceste idei în minte acum, suntem într-o poziție mai bună de a evalua un sistem terapeutic. Acum: „Am fost la doctorul meu cu un ulcer duodenal, cu durerile mele aici în stomac, mi-a dat diferite medicamente și durerile au dispărut, dar acum trăiesc într-o stare de anxietate” — acel tratament poate nu a fost corect pentru că de la nivel fizic au trecut la nivel mental, emoțional; a apărut anxietatea. Acum: „M-am dus cu piciorul la ortoped. Mi-a dat tratament pentru picior, dar acum am dureri de stomac și am făcut un ulcer duodenal” — de la picior la stomac. Stomacul este mai important decât artrita piciorului. Prin urmare, tratamentul poate să nu fie bun. Vedeți, acum avem indicatoare pentru a evalua fiecare tip de tratament pe care îl urmăm.

Să trecem acum la un alt concept. Ce este boala? Simptomele pe care le numim boală nu sunt altceva decât o reacție a organismului nostru la un agent stresant. Un agent poate fi stresant la orice nivel: mental, emoțional sau fizic. Acum, dacă există un virus la nivel fizic, atunci stresul se duce la forța vitală, iar forța vitală rearanjează apărarea. Scrie „Pentru a învinge acest virus, voi ridica temperatura”. Apare febra și odată cu aceasta poate apare o oarecare anxietate la nivel emoțional și starea febrilă aduce o oarecare lentoare la nivel mental. Astfel forța vitală poate decide să reacționeze pe trei niveluri. O boală nu este așa cum am învățat să spunem „este bronșită?” Bronșita este un grup de simptome –febră, tuse, colecție de mucus în bronhii – toată această simptomatologie o numim „bronșită”. Dar aceasta nu este altceva decât reacția la boală, nu este boala în sine. Ceea ce percepem de fapt în boală este reacția corpului

de a se salva. Crește febra pentru că dacă nu o face nu va putea contracara virusul sau microbii sau bacteriile. Este necesar. Așa că nu putem spune „coborâți febra” în mod logic, deoarece acest lucru poate fi periculos. Totuși, acesta este sistemul predominant al medicinei și a fost în toți acești ani. Orice simptom pe care îl vedeți este o reacție a mecanismului de apărare pentru a realiza un echilibru. Îți voi da un exemplu – ai dureri de cap. La fiecare câteva zile te doare capul în zona frontală dreaptă. Este atât de dureros. Te duci în pat și spui „Uf! Am toată simptomatologia migrenei, de ce îmi este util asta?”. Este util pentru că în starea de dezechilibru în care se află sistemul tău, aceasta este cea mai bună reacție posibilă. Dacă contracarați acest lucru, dacă organismul nu poate scoate la iveală acest spasm al arterelor, dacă slăbim asta într-un fel, poate că se va întâmpla ceva care va fi mult mai grav – ca un episod cerebral. Prin urmare, în orice moment, fiecare simptom care se întâmplă în corpul nostru este un simptom util pentru starea în care ne aflăm.

Dacă nu ne aducem la o stare de echilibru *mai bună*, această simptomatologie nu va dispărea. Luarea unui analgezic nu rezolvă nicio problemă.

Din fericire, acum avem acest sistem homeopat de medicină care ce face? Reduce simptomatologia – notează toate simptomele pe care le avem – ale ființei umane. Apoi scrie „Respect foarte mult modul în care organismul tău încearcă să aducă echilibrul în tine, așa că voi încerca să merg împreună cu acea forță, nu împotriva ei, dându-ți un remediu despre care știu că a produs și imitat simptomatologia ta”. Astfel, dacă vă dau un remediu care v-a imitat simptomatologia, ceea ce voi face este să măresc, să intensific simptomele pe care deja le aveți. Prin urmare, vă ajut apărarea. Cum? Dându-vă un remediu care, pentru că este potențat, pentru că a fost procesat, așa cum ar fi, la nivel energetic, va afecta forța vitală, câmpul energetic al corpului. Aceasta este noua idee care formează homeopatia. Homeopatia este medicina unui alt nivel, medicina nivelurilor energetice, câmpurile energetice ale corpului. Homeopatia se ocupă de energiile minuscule și stimulează apărarea organismului prin remedii *energizate*, acordând o mare atenție la ceea ce face organismul și încercând să ajute organismul în procesul de autovindecare.

Bunul simț spune că, dacă medicina alopatică ar fi avut succes în tratarea bolilor, a bolilor cronice, am fi asistat la o regenerare a rasei umane – o *regenerare*, nu o *degenerare*. Statisticile ar fi arătat din ce în ce mai puține boli cronice. Ne propunem în acest moment să producem suficienți medici homeopați care să poată folosi în mod inteligent aceste remedii energizate pentru a aduce din nou un fel de regenerare a sănătății umane. Mulți dintre voi s-ar putea să fi experimentat regenerarea adusă de un remediu homeopat și, prin urmare, știți din experiență că ceea ce spun eu este adevărat. Dar aici suntem foarte puțini în comparație cu marea majoritate a oamenilor care nu știu nimic despre homeopatie. Ei nu știu nimic despre posibilitatea de a folosi această alternativă. Deci trebuie să facem ceva. Simt că este de datoria noastră, nu doar de datoria mea. Puteți spune „Lăsați-l pe George s-o facă!” [*râsete*] Nu! Voi și toți cei care știu despre acel adevăr trebuie să o faceți. Cineva va face puțin, cineva va face mai mult, dar dacă toată lumea nu face ceva pentru homeopatie, în acest moment, astăzi, nu

vă așteptați să vedeți vreun proces invers a ceea ce se întâmplă. Statisticile vor arăta din ce în ce mai multă degenerare, mai multe boli, boli noi și suferința umană va crește și va crește. Este responsabilitatea tuturor celor care sunt astăzi aici să ia unele măsuri. Nu contează ce este, spune-i vecinului tău. Doar oferiți informații, întrebați „De ce luați atât de multe medicamente?” Costul – costul îngrijirii sănătății – din care puteți vedea ingestia a tone de medicamente care se revarsă în organismul uman ca întreg – în special în Occident. Statisticile – cu 50 % mai mult, cu 60 % mai mult – Dumnezeu știe ce vom vedea foarte curând.

Un lucru, am ajuns acum în starea în care putem înțelege ceea ce numim câmpuri energetice. Putem înțelege că atunci când un virus atacă un organism uman, există o multitudine de procese biochimice care au loc în organism, milioane de astfel de procese. Celulele albe se ridică până la exact punctul de care aveți nevoie; celule speciale iau naștere, există procese hormonale, pentru a echilibra lucrurile din interior – milioane – o întreagă cosmogenie, nașterea unui cosmos cu totul nou în interiorul corpului. În interiorul corpului, în timpul atacului acestui mic virus, există un complex atât de vast de funcționări la diferite niveluri. Deci ce facem? „Dați un medicament antiinflamator” – în aceste procese sensibile aruncăm o bombă în organismul uman. Vin alopații „Despre ce vorbești? Ceea ce știm este că există un virus – trebuie să-l omorâm” – ei aruncă bomba. Acesta este spiritul care a apărut. De ce? Pentru că medicina alopată a luat o linie de gândire greșită. Ei se gândesc doar la agenții nosologici și la cum să-i omoare. Ei nu cred niciodată că acest corp permite agentului să se dezvolte – cum să ajute acest corp uman, doar cum să-l omoare pe agent.

Nu spunem că avem tot adevărul; spunem că mai avem de dezvoltat, să știm destul de multe despre știința noastră. Spunem că avem astăzi în mâinile noastre o Știință. Dacă ați fi putut vedea ceea ce am văzut eu, ați fi putut – într-adevăr, fără nicio ezitare, ați fi numit-o Știință Divină. Mulțumesc. [*Aplauze*].